

РЕШЕНИЕ

№ 5624

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 16.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2223** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. Г. Ч. срещу Решение № 297 от 11.02.2021г. на заместник на главния прокурор при ВКП, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № 297 от 25.01.2021г. в частта по т.2, т.3, т.4, т.5.

Жалбоподателят твърди, че постановеният акт е неправилен и необоснован, а търсената със заявлението информация е обществена по см. на чл.2 ал.1 и чл.11 от ЗДОИ, като отказът за предоставянето ѝ противоречи на целта на закона. Номерата на преписките, по които са образувани досъдебни производства са необходимо условие за ползване на интернет достъпен публичен регистър за движението на тези преписки-чл.26 ал.1, т.1 от ЗДОИ. По този начин гражданите могат да си съставят мнение за дейността на прокуратурата при изпълнение на нейните задължения, особено при дела с висок обществен интерес. С непредоставянето на информацията са нарушени принципите за откритост, прозрачност и отчетност по отношение на възможността на гражданите да се запознаят свободно за движението на преписките и дела по публичнозначими наказателноправни казуси. Моли да бъде отменен оспорения акт, поради издаването му в противоречие с материалния закон и да бъде задължен ответникът да предостави исканата информация.

Ответникът- заместник на главния прокурор при ВКП, чрез процесуалния си представител юрк.И. К. оспорва жалбата. По същество излага, че решението е

законосъобразен акт, постановен в съответствие с нормите на материалния закон. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по подадено писмено заявление вх. № 297/25.01.2021г. от А. Г. Ч. до заместник на главния прокурор на ВКП с искане да му бъде предоставена по електронен път следната обществена информация:

т.2: да се посочат номера/години на съдебните дела, които са заведени от прокуратурата за измами по т.нар „къщи за гости“ по Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/, както и пред кои съдилища са образувани тези дела;

т.3: да се посочат номерата/годините на образуваните прокурорски преписки и по описа на кои прокуратури са образувани разследвания, които се намират в досъдебната фаза;

т.4: колко съдебни дела са заведени от прокуратурата по скандала с т.нар „заменки“. Моля да се посочат номера/години на такива дела и пред кои съдилища са били образувани за периода 2014г.- 2019г.

т.5: номерата/ годината на прокурорските преписки и по описа на коя прокуратура са образувани относно разследвания в досъдебна фаза по т.нар. „заменки“.

С оспореното Решение № 297 от 11.02.2021г. заместник на главния прокурор при ВКП е отказал достъп до така търсената информация. В мотивите на постановения акт е изложено, че съгласно чл.4 от ЗДОИ може да се иска достъп до информация, тогава когато в специален закон не е предвиден друг ред за предоставянето ѝ. В конкретния случай, информацията свързана с номерата на преписки и досъдебни производства, етапа на който се намират и съдилищата, пред които са заведени от една страна не представляват обществена информация по чл.2 от ЗДОИ, а от друга страна получаването на такава информация следва да се осъществи по реда на НПК.

Относно компетентността на издателя на акта по делото е представена заповед № РД-04-208 от 12.06.2020г. на главен прокурор на Прокуратурата на РБ.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения за това срок, от лице, което има правен интерес от оспорването / чл.147 АПК/, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от А. Г. Ч. заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Прокуратурата на Република България е задължен субект по чл.3 ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от нея.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/.

Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Структурата, правата и задълженията на органите на съдебната власт са регламентирани в Конституцията на РБ и в Закона за съдебната власт, а в НПК са уредени детайлно правомощията на прокуратурата във връзка с актовете, постановени в наказателното производство. Основна конституционна функция на прокуратурата е да следи за спазване на законността, вкл. като ръководи, извършва разследване, привлича към отговорност и поддържа обвинението по наказателни дела от общ характер (чл. 127, т. 1-3 от Конституцията на РБ).

В приложното поле на ЗДОИ попадат само онези категории актове на органите на съдебната власт, които са част от извършваната от тях административно-правна дейност, но не и до правомощията им относно извършването на процесуални действия по конкретни дела за достъпа, до които е регламентиран друг ред. В случай, че даден субект не е сред кръга лица, които имат право на достъп до информацията, съдържаща се в конкретна преписка, вкл. на етап предварително /досъдебно/ наказателно производство, по специалния ред, то той не може, да иска достъп до такава информация по общия ред на ЗДОИ.

В настоящия случай произходът, съдържанието и значението на информацията, достъп до която е заявен, изключва прилагането на ЗДОИ. Това е така, тъй като информацията е свързана с номерата и движението на конкретна прокурорска преписка, хода на образувано досъдебно производство и извършените процесуални действия. Досъдебните производства, респ. прокурорските проверки се извършват по правилата на НПК, което обуславя приложимостта на чл.198 ал.1 от НПК, съгласно който материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Следователно, нормативно е препятствана възможността всеки български гражданин да получи свободен достъп по реда на ЗДОИ до преписките на прокуратурата, вкл. и да се снабди с копие от конкретни документи по тях, без регламентираното в чл.198 ал.1 от НПК разрешение за това.

Относно редът за предоставяне на информацията, събирана и съхранявана от прокуратурата на РБ и съдържаща се в разглежданите от нея дела и преписки, във връзка с функцията ѝ на орган на съдебната власт, следва да се прилагат нормите на НПК, като специални по отношение на тези в ЗДОИ.

Правото на достъп до обществена информация, макар и гарантирано от закона, не е неограничено. В чл. 4, ал. 1 и чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ са предвидени хипотези, при които това право може да бъде изключено, както и пълно или частично ограничено по силата на друг закон. Именно в тази хипотеза попада и настоящият казус. Редът за предоставяне на информация, събрана, създадена и съхранена при разследването и проверката по едно наказателно производство, независимо от фазата, в която то се намира, е регламентиран в НПК. Исканата от заявителя информация не е обществена, тъй като номерата на образуваните досъдебни/съдебни производства, не попадат в кръга на обществената информация по дефиницията на чл. 2 ЗДОИ.

В случая, исканите данни за номерата на прокурорски преписки и на съдебни дела по конкретно посочени от жалбоподателя и определени от него две категории казуси, т.н. „заменки“ и т.нар. „къщи за гости“ не отговарят на характера и целите на производството по ЗДОИ – конкретното лице да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект. Ходът на производството по дадена

преписка и извършените процесуални действия по нея не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дори към разглежданата материя да е проявен интерес от трети лица, тъй като тази информация е защитена от нормите на НПК, който предвижда, че развиващото се при предварителна проверка или досъдебно производство, се охранява от т.нар. следствена тайна.

Информацията дали са образувани досъдебни производства и произтичащите от това последващи правни действия е от естество да формира мнение за дейността на прокуратурата и убеждение за начина, по който тя упражнява правомощията си. Тази информация е предоставена на А. Г. Ч., като конкретно са посочени брой на образуваните досъдебни производства и резултата на част от тях, с което е удовлетворено неговото искане и по този начин същият е в състояние да си състави заключение относно активността и работата на прокуратурата на РБ по тези две категории казуси.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена, а Решение № 297 от 11.02.2021г. на заместник на главния прокурор при ВКП потвърдено, поради липсата на отменителни основания по чл.146 от АПК.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева за осъществено процесуално представителство от юрк. И. К..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. Ч. срещу Решение № 297 от 11.02.2021г. на заместник на главния прокурор при ВКП, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № 297 от 25.01.2021г. в частта по т.2, т.3, т.4, т.5.

ОСЪЖДА А. Г. Ч. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. А. К. да заплати на Върховна касационна прокуратура на Република България с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40 ал.3 от ЗДОИ.

Съдия:

